

Predica despre Postul Craciunului

„Cand postiți, nu fiți tristi ca fațarnicii; ca ei își smolesc fețele, ca sa se arate oamenilor ca postesc. Adevarat graiesc vouă, și-au luat plata lor. Tu însa, cand postești, unge capul tau și fața ta o spala, ca sa nu te arăți oamenilor ca postești, ci Tatalui tau care este în ascuns și Tatal tău, Care vede în ascuns, îți va răsplăti ție. (Sf. Ev. Matei VI, 16-18)”

Iubiti credinciosi!

Biserica Ortodoxa de Rasarit, a randuit pentru dreptcredinciosii crestini anumite posturi. Caci postul -- zice Sfantul Ioan Gură de Aur -- „potoleste trupul, infraneaza poftetele cele nesaturate, curateste si inaripeaza sufletul si îl inalta”.

Postul Nasterii Domnului (al Craciunului) a fost randuit de Biserica, pentru a pregăti pe credinciosi spre intampinarea si serbarea Marelui Praznic al Nasterii cu trup a Mantuitorului.

Primele mentiuni despre practicarea acestui post provin din secolele IV-V, de la Fericitul Augustin si episcopul Leon cel Mare al Romei.

La inceput unii posteau numai sapte zile, altii sase saptamani; unii tineau un post mai aspru, altii unul mai usor. Sinodul local din Constantinopol tinut la anul 1166 (sub patriarhul Luca Chrysoverghi) a uniformizat durata postului Nasterii Domnului in Bisericile Ortodoxe, hotarand ca toti credinciosii sa posteasca timp de 40 de zile, incepand de la 15 noiembrie. Se lasa sec in seara zilei de 14 noiembrie, iar daca aceasta data cade miercurea sau vinerea, se lasa sec cu o zi mai inainte. Postul dureaza pana in seara zilei de 24 decembrie inclusiv.

Acest post ne aduce aminte si de postul lui Moise de pe Muntele Sinai, cand acesta astepta sa primeasca cuvintele lui Dumnezeu scrise pe lespezile de piatra ale Tablelor Legii.

Sfantul Vasile cel Mare spune ca postul este porunca cea mai veche, caci Dumnezeu a poruncit lui Adam: „din toti pomii poti sa mananci, dar din pomul cunostintei binelui si raului sa nu mananci, caci in ziua in care vei manca vei muri negresit!”(Facere II, 16-17).

Prin post si rugaciune, se cauta dobandirea Duhului Sfant, luminarea mintii noastre, ca sa „gandim ca si Hristos, sa vedem ca Hristos si sa simtim ca Hristos”(I Corinteni II, 16).

Sfantul Apostol Pavel spune: „Ca Hristos Sa Se salasluiasca prin credinta, in inimile voastre”, si mai ales, cum spunem la rugaciunea de dupa sfanta

Impartasanie: „intra in alcatuirea madularelor mele, in rarunchi si in inima”. Precum Hristos Si-a unit firea dumnezeiasca cu firea omeneasca si a devenit om, tot asa si noi sa ne unim cu firea dumnezeiasca a Domnului Hristos.

Prin postul Craciunului, facem ca Nasterea Domnului. sa fie asteptata din interiorul fiintei noastre, nu din afara ca niste spectatori, lasandu-L pe Hristos sa treaca pe langa noi ci Sa intre in „rarunchi si in inima”.

Venirea Fiului Lui Dumnezeu in lume S-a facut din iubire dumnezeiasca fata de omul pacatos, ca sa-l ridice pe om la Dumnezeu si in Dumnezeu. Intruparea Lui arata dragostea Lui Dumnezeu, chiar si pentru omul cazut. Cum spune Sfantul Simion Noul Teolog :

„Cum ma faci nemuritor?

Cum de faci din vamesi ingeri si-ntunericul lumina?

Cum tragi bezna in lumina, cum de noaptea o cuprinzi?

Cum de ma prefaci cu totul. Inima cum mi-o cuprinzi?”

Postul devine complet, numai daca este insotit de rugaciune, milostenie si fapte bune. Sfantul Ioan Gura de Aur spune: „Daca vrei sa dai doua aripi puternice rugaciunii tale, atunci insoteste rugaciunea ta cu post si milostenie, pentru ca nu cei saraci au nevoie de cei bogati, ci dimpotriva, bogatii au nevoie de cei saraci, caci saracul dobandeste doar o paine si o haina, iar bogatul dobandeste prin sarac, cerul si fericirea vesnica”.

Iubiti credinciosi!

Postul este calea prin care putem descoperi comorile noastre sufletesti. Ele vor fi purtate in inima noastra oriunde vom merge, chiar si inaintea Judecatorului nostru Hristos, pe cand grija lumeasca, este trecatoare si chiar calea care te departeaza de Dumnezeu.